

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm Sanctissimae Virginis Luciæ: quæ passa est Syracusis anno Christi 303. Marcelli Papæ 7. Diocleti. & Maxi. 20. Ex eo quod extat apud V. P. Laur. Surium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

ducti: quorum alij agrè quidem & vix ingenti pecunia summa redimi potuerat: alij hactenùs nullo modo. Atq; ista, mi frater, non frustrà e- quidē dicendo prosecutus sum: sed ut cognoscas quāt̄ & quām acerbæ calamitates apud nos obtigerint: quas qui fuerint magis exper- ti, plura de illis & sciunt, & dicere possunt.

MARTYRIV M SANCTISSIMAE VIR-
ginis Lucia: quæ passa est Syracusis anno Chri-
sti 303. Marcelli Papæ 7. Diocleti. & Maxi. 20. Tom. 2.
Ex eo quod extat apud V.P. Laur. Surium.

CV.M. Syracusani per millaria propè
quinquaginta ad Catanensium urbem, 13. Decem.
sepulchrum beatæ Agathæ fama sancti- En antiquâ
tatis & martyrij gloria per vniuersam Siciliæ consuetudinib;
provinciam celeberrimæ visitaturi conflue- sanctorum
rent: Lucia quoque Syracusanorum nobilissi- sepulchra
ma & virgineo candore nitidissima, cum ma- visitandi.
tre sua Eutychia, pariter festiuitatis gratia in-
vitante, eò perrexere. Porro Eutychia conti-
nuit quatuor annis sanguinis profluuo miser-
tim vexata nulla medicorum arte curari po-
terat. Cumque ad diuina peragenda mysteria,
lectio Euangelica recitata esset, quæ mulierem Marc. 5.
fimbria vestimenti à fluxu sanguinis liberatam
habet, Lucia ad matrem conuersa: Si, inquit, Ie- Matth. 9.
stis fidem adhibes mater, crede Agatham pro
Christi nomine passam hoc meruisse, vt facile
ab eo quiduis impetrare possit, pro cuius no-
mine passa est. Continge ergo eius sepulchrū,
quæ Christo perpetua charitate unita est, & sa-
uitatem conquereris.

Igitur peractis omnibus cùm populus ab
scellisset, mater & filia antè sepulchrum pro-
stratæ cù lachrymis sanctissimæ Martyris sus-
fragium deuotè implorarunt. Et eccè dum o-
rationis prolixitate grauata Lucia à somno
corripitur, videt ipsam Agatham in medio
Angelorum coruscantibus ornatam gemmis
ita dicentem: Soror mea Lucia, quid à m' petis
quod ipsa continuò præstare poteris? Nam &
matri tuæ fides tua subuenit, & illa pristinæ la-
nitati restituta est, & sicut per me Catanæsum
ciuitas sublimatur à Christo, ita per te Syracu-
sanæ decorabitur: quia iucundum Christo in
tua virginitate habitaculum præparasti. His
auditis Lucia è somno excitata tremens accla-
mat matri: Mater mea, Mater mea: eccè sana fa-
cta es. Per ipsam deprecor, cuius beneficio fa-
nitatem obtines, ne vñquam mortalem mihi
sponsum nomines, neuè de corporis mei po-
steritate mortalitatis fructum inquirere velis:
sed omnia quæ euti mihi ad corruptionis mez
auctorem, hominem moriturum, datura es, du-
potius tēdenti ad integratatis meq; auctorē Do-
minum Iesum Christum. Nec mora: Mater sa-
lutari prudentissimæ filiæ consilio inducta, re-
rum suarum distractionem fecit alacriter: eas
que pauperum necessitatibus quotidiè impen-
dens, de solis æternis cum filia perpetuò phi-
losophabatur.

Interea cùm prædiorum gemmarumque di-
stractio ad sponsi notitiam perueniret, is indi-
gnatione commotus apud Paschasium Prae-
fatum eam, quod Christiana esset, & contra Au-
gustorum leges vitam institueret, accusavit.
Quam

*Agatha Lu-
cie p̄dicit
Syracusana
ciuitatem
eum marty-
rio decoran-
dam.*

*Virgo Lucia
facultates
suae distri-
buit egenis.*

*A Sponsō suo
accusatur.*

Quam ille corripiens cum ad dæmonum sacrificia inuitaret, Lucia impio respondens; Sacrificium, inquit, viuum & immaculatum apud Deum & patrem hoc est, visitare viudas & or- *Tacob. 10.*
phanos in tribulatione eorum. Ego verò toto
hoc triennio sacrificium hoc Deo viuo gra-
tissimum obtuli. Iam quia nihil super est
quod offeram, meipsam Deo hostiam viuētem
libens sacrifico. Quod ipsi placet, de hostia sua
faciat.

Cumque hæc inter & alia multa, nec preci-
bus, nec minis virginem ad idolorum cultum
perducere posset, imò tanto magis incen-
sam videret, ad celebrandas Christianæ fi-
dei laudes, quanto magis ipse eam à sen-
tentia auertere conabatur; Cessabunt, in-
quietverba, cum ventum fuerit ad verbera. Cui
Sapientiſt.
Virgo, Dei seruis verba deesse nō possunt, qui-
bus à Christo Domino dictū est: Cūm steteritis
ante Reges & Præfides, nolite cogitare quo-
modo, aut quid loquamini; dabitur enim vo-
bis in illa hora quid loquamini: non enim vos
estis qui loquimini, sed Spiritus sanctus qui lo-
quitur in vobis. Quam cum Paschalias inter-
rogasset. Estne ergé in te Spiritus sanctus? Respo-
dit illa: Castè & piè viventes (vt testatur Apo-
stolus) templum sunt Spiritus sancti. At ille: *Matth. 10.*
Corint. 3.
lubebo te adlupanar duci, vt te Spiritus sanctus
deserat. Cui Virgo: Siquidem inuitam me ius-
seris violari, castitas mihi duplicabitur ad co-
ronam; nunquam enim inquinatur corpus: nisi
de consensu mentis. Sed enim tametsi in manu
meathura ponas, & per manum meam sacri-
ficijs iacias: Deus hæc attendit & irridet: de
seni-

*Prefectus
dum eam ad
lupanar vult
pertrahere,
nulla vi loco
moueri po-
test.*

*Ab igne ni-
bil leditur.*

*Gladio trāf-
fixa d:nsu
peruiuit.*

*Paschasius
præses ple-
titur capite.*

*Moritur
virgo sacra
tis:ma.
Tesse Ioan.
Molan. In-
sanot. Mar-
tyr. Fuardi.*

sensibus enim & voluntatibus indicat.

Quibus auditis Paschasius ira inflammatu Luciam eō pertrahi iussit, vbi virginitas eius violaretur: sed diuinitus factum est, ut tanto pondere firmaretur, ut nulla vi de loco dimoueri posset. Quamobrem Præfectus in eius circuitu copiosum iussit excitari rogum, eamque pice, resina, ac feruenti oleo perfundi, ut flammis absumpta nullam sui memoriam relinquatur. At illa in medijs flammis illata permanens: Ego, inquit ad Præfectum, à Domino Iesu Christo martyrij mei inducias obtinu, ut credentibus timorem tollerem passionis, & non credentibus vocem insultationis auferas.

Hac tanta Martyris virtute angustiari Paschasium non ferentes amici eius; indignabili gladium in eius viscera mergi fecerunt. Quo vulnere accepto nō quidem statim expirauit, sed quamdiu voluit orationi intenta, pacem Ecclesiæ breui reddendam gratulabunda turbæ circumstanti annunciauit. Hæc loquente Delphamula, visceribus iā gladio patefactis, ante oculos eius Paschasius crudelitatis miniliter ferro vinclitus ducebatur. A Siculis namque accusatus, quod prouincia prædatus fuisset, Româ catenis ligatus perductus fuit: vbi capitale sententiâ scelerum suorum præmium accepit. Christi autem martyr eodē in loco consistens non prius spiritū emisit, quā viuificis imunita sacramētis supremā cū insita pietate oratione peregisset, & sacerdotes Amen pronunciassent. Corpus eius postvarias translationes postrem translatum est a Metim urbem Gallie ubi etiam in Ecclesia S. Vincentij requiescit.

MART.